

Hvad vil det sige at være psykoanalytiker?

Det er selvfølgelig hverken et spørgsmål om visitkort eller om en « ramme » der kaldes freudiansk. For der findes ikke noget der ligner en psykoanalytisk væren. Psykoanalytikeren gives kun i akt, i det arbejde (angiveligt uden hindringer, fraregnet dem som det ubevidste selv foranlediger i form af « forsvar » — en teknisk term som tvetydigt også implicerer 'forbud'), i det arbejde som en sigen udfører og som en analysand gør sig selv til bærer af i udvekslingen med den, der bliver « hans » psykoanalytiker. Det betyder, at det afgørende ved denne sigen udformet som overføringsmæssig udveksling, er ikke det menings- eller diskursive indhold den ellers kan bruges til.

Analytikeren bærer således det signifikante ved selve udvekslingen, den overføringsmæssige kontinuitet som er mærkbar i udsigelsen, men som på grund af selve udvekslingen undslipper analysanden. Der er tale om en konstruktion som hverken er fælles eller gensidig (Lacan dixit), men som jeg kalder vekselvirkende, i henhold til en ikke-sfærisk interaktion.

Kurens « ramme » —noget som Lacan præciserer i sit *Forslag af den 9. oktober 1967...*— er en sag der vedrører et (littoralt) samspil af sammenkoblede bogstaver, som henlægger al referentiel « viden » til andre felter end psykoanalysens.

René Lew

03.03.2021